

Wie onderweg is en oog heeft voor het kleine en fijne, ziet altijd wel wat. Vandaag: John Bruinsma gaat even naar Indonesië, want het is Nick Drake-weer buiten.

De geur van sambal in de Bush

Op de eerste echte werkdag van het nieuwe jaar is het buiten mistroostig als in de herfst. De lucht hangt zo laag dat hij zwaar op een mens drukt. Als je op zo'n dag door een wijk als Schuytgraaf rijdt, met Nick Drake in de cd-speler van je auto, voelt het in de pas in 2026 afgebouwde Arnhemse stadswijk nog desolater dan gewoonlijk.

Maar dan flitst op de Marasingel aan het autoraam ineens een reclamebord voorbij, dat de bestuurder vraagt: 'Even naar Indonesië?'. Het bord blijkt ook langs andere uitvalswegen in de stad geparkeerd. De reclame is van Burgers' Zoo en betreft de pasar malam die deze dagen wordt gehouden in Burgers' Bush. Tja, als je de tijd of het geld niet hebt om naar het échte land te vliegen, dan is zo'n overdekt tropisch regenwoud op schaal in combinatie met Indonesische activiteiten misschien wel de perfecte manier om even te ontsnappen aan de gure werkelijkheid van alledag.

Op naar de Schelmseweg. Ver-

domd, bij het oprijden vanaf de Amsterdamseweg begint tussen de bomen door ineens de zon ook nog te schijnen. Die Alex van Hooff moet een magiër zijn. Eerst dat 'Feestaardvarken' waarmee hij de stad opfleurt en nu dit! Het parkeerterrein bij de dierentuin laat er ook al geen misverstand over bestaan: behoorlijk vol is het daar. Of iedereen voor de pasar malam komt, is natuurlijk de vraag, maar de Bush biedt hoe dan ook de aanblik van een bescheiden braderie. Met enige fantasie oogt en ruikt die als 'the real thing'.

Aan de zijde van het Bush-restaurant is een lint van kramen getrokken met giraffen van houtsnijwerk, wierookdraken, driedimensionale schilderijtjes met beeltenissen van wilde dieren, boeddha-beelden, gelukskoekjes, bonte kledij en cd's van de Indonesische countryzanger Tantowi Yahya en Tante Lien. Die paraferalia in combinatie met de rij mensen die erlangs schuifelt met de bij een braderie behorende snelheid, versterkt het gevoel van 'tempo dulu'.

Tijd om op het terras een kipsateetje te eten van Warung Gina. De smaak lijkt aangepast aan de Nederlandse moraal. Deze 'ajam' had wel wat meer 'pedis' gemogen. Even naar de kraam van de Sambalshop dan maar? Daar geurt het me toch naar Indonesië! Het gezin aan het tafeltje verderop, onder de parasol van nep-jungleblad, lijkt er minder mee te zitten. Opa dipt zijn vinger in de satésaus en likt hem af. Wat er eventueel nog tussen de tanden zit, spoelt hij weg met een Bintang biertje. Lekkah lekkah. Nick Drake is heel ver weg.